

[RELACJA + ZDJĘCIA] Konferencja: Miłosierdzie Boże w teologicznej refleksji i praktyce

30 kwietnia w auli Papieskiego Uniwersytetu św. Tomasza z Akwinu w Rzymie odbyła się konferencja „Divine Mercy in Theological Reflection and Practice”, zorganizowana przez Instytut Kultury św. Jana Pawła II i Teologię Polityczną w związku z 25-leciem kanonizacji św. siostry Faustyny Kowalskiej.

Konferencję otworzył ojciec Thomas Joseph White OP, rektor Papieskiego Uniwersytetu Angelicum, który przypomniał myśl św. Tomasza: „miłosierdzie Boże obecne jest w całym bożym stworzeniu i kieruje stworzenia ku bożej miłości”. „Ponieważ człowiek nie jest idealny, to niezależnie od zabiegów ludzkich instytucji, starających się zaprowadzić sprawiedliwość, nie może być życia ludzkiego bez miłosierdzia” – kontynuował. Zwrócił również uwagę słuchaczy na fakt, iż nauczanie św. siostry Faustyny zazwyczaj poddawane jest analizie wyłącznie w sferze religijnej, podczas gdy w równej mierze zasługuje na analizę stricte filozoficzną.

Następnie głos zabrał dr Dariusz Karłowicz, dyrektor programowy Instytutu Kultury św. Jana Pawła II i prezes Fundacji Świętego Mikołaja. „Celem naszej konferencji będzie odkrycie na nowo filozoficznej refleksji nad życiem i nauczaniem św. Faustyny” – kontynuował wypowiedź ojca White’a. Podkreślając znaczenie tego nauczania

wyraził przekonanie, że „ktoś, kto za 200 lat pisać będzie historię Kościoła, okres zmiany *milenium* będzie mógł wskazać jako erę Bożego Miłosierdzia.

Jako pierwszy z prelegentów głos zabrał o. prof. Michał Paluch OP. Swoje wystąpienie rozpoczął od zwrócenia uwagi na niezwykle sposób, w jaki splotły się religijne i życiowe drogi św. Jana Pawła II i św. siostry Faustyny, a także na ogromny wpływ, jaki św. siostra Faustyna miała na nauczanie papieża: „Chociaż w *Dives in misericordia* jej imię w ogóle nie pada, to przyznawał później, że miała na niego duży wpływ w czasie, gdy pisał tę encyklikę” – powiedział. Następnie ojciec Paluch OP przybliżył słuchaczom historię nauczania Kościoła o Bożym Miłosierdziu, a także wyjaśnił znaczenie samego pojęcia. Korzystając z nauki św. Tomasza dowodził również zgodności miłosierdzia i sprawiedliwości: „Boże miłosierdzie nie jest równoznaczne z naszym. Według Tomasza, miłosierdzie stanowi część dzieła stworzenia (Bóg nie musiał bowiem niczego tworzyć, a jednak zrobił to). Natomiast sprawiedliwość pojawiła się dopiero, gdy pojawiła się konieczność obrony stworzonego porządku. Dlatego też Bóg, w odróżnieniu od nas niepodlegający żadnemu wyższemu porządkowi, może darować karę za każdą winę, pozostając w zgodzie ze sprawiedliwością”. Na koniec poruszył aspekt chrystologiczny Bożego Miłosierdzia: „Nie istnieje teologia miłosierdzia bez chrystologii, ani chrystologia bez teologii miłosierdzia. Boże Miłosierdzie znalazło swoje idealne odzwierciedlenie i spełnienie w śmierci Chrystusa na krzyżu” – spuentował.

Następnie głos zabrała dr Izabela Rutkowska, która przybliżyła słuchaczom historię życia i nauczania św. siostry Faustyny. Zwróciła uwagę na niezwykle podobieństwo między mistycznymi

doświadczeniami Faustyny oraz innych mistyków: św. Hildegardy z Bingen i św. Jana od Krzyża. Opowiedziała również o okolicznościach powstania i o niemal cudownym ocaleniu „Dzienniczka” oraz wizerunku Chrystusa Miłosiernego podczas II Wojny Światowej i przez długi czas, gdy „Dzienniczek” nie był dopuszczony przez Kościół do druku, a publiczny kult wizerunku był zakazany. „Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym” – spuentowała swoje wystąpienie werselem psalmu.

Po przerwie, część konferencji dotyczącą uczynków miłosierdzia rozpoczął Alistair Dutton, sekretarz generalny Caritas Internationalis, który przywołał fragmenty Biblii, w których ukazane jest znaczenie miłosierdzia względem bliźnich dla pełni życia chrześcijańskiego. „Caritas jako organizacja jest częścią urzeczywistnienia przez Kościół chrześcijańskiej miłości *caritas* (...) Miłosierdzie jest manifestem miłości skierowanym ku potrzebującym” – powiedział.

Następnie głos zabrał dr Massimiliano Signifredi, który opowiadał o działalności Wspólnoty Sant’Egidio oraz o związku działań humanitarnych i zabiegów dyplomatycznych na rzecz pokoju z życiem duchowym. „Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie nie mówi nam kim jest potrzebujący. Tak naprawdę ma on wiele twarzy. W Sant’Egidio od początku wierzyliśmy, że aby zmienić świat, należy zacząć od własnego serca – kiedy prowadzimy działania pokojowe za granicą, w naszym Kościele modlimy się o pokój”.

Na końcu głos zabrała siostra Michaela Rak, założycielka hospicjów w Wilnie i Gorzowie Wielkopolskim. „W głębi serca noszę słowa, które Jezus skierował do siostry Faustyny: *Podaję ludziom ostatnią deskę*

ratunku, to jest moje miłosierdzie. Deska ratunku – czyli ktoś tonie. Dzisiejszy świat tonie w egoizmie, niewierze zagubieniu... Musimy zobaczyć drugiego człowieka i zatrzymać się przy nim, wejść w czyn aby go wydzwignąć”.

Nagranie konferencji dostępne jest zarówno na kanale YouTube Angelicum jak i Teologii Politycznej.

Conference: Divine Mercy in Theological Reflection and Prac...



Instytut Kultury św. Jana Pawła II jest interdyscyplinarną instytucją naukowo-dydaktyczną powołaną na tej uczelni w Rzymie 18 maja 2020 r. w setną rocznicę urodzin Jana Pawła II. Misją Instytutu jest refleksja nad najważniejszymi problemami współczesnego Kościoła i świata inspirowana życiem i myślą św. Jana Pawła II. Celem Instytutu jest więc nie tylko badanie dorobku Wielkiego Papieża, ale również myślenie wraz z nim o najważniejszych sprawach kultury duchowej, a więc np. solidarności, miłosierdziu, sztuce chrześcijańskiej, miejscu Kościoła we współczesnym świecie czy kryzysie duchowym Europy.

Instytut jest współprowadzony przez Fundację Świętego Mikołaja (wydawcę Teologii Politycznej) i w całości finansowany przez prywatnych darczyńców z Polski.

Zapraszamy serdecznie do ich grona!

>> <https://teologiapolityczna.pl/jp2>